

כִּרְמֵל קִבְּלָהּ מִכָּה

כִּרְמֵל יֵצֵאָה לְשַׁחֵק עִם חֲבֵרוֹתֶיהָ נְעָה וְעֵנָת בַּגִּנָּה לִיד
הַבַּיִת. כְּשֶׁהִלְכָה, הִיא חִלְמָה, לֹא שָׁמָּה לֵב לְדַרְדֵּר וְנִתְקַלָּה
בְּסַפְסָל. כִּרְמֵל קִבְּלָהּ מִכָּה בַּבֶּרֶךְ. כָּאֵב לָהּ מְאוֹד וְהִיא
הִתְחִילָה לִבְכוֹת. בָּאָה אִמָּא שֶׁל נְעָה, לְטִפָּה וְחִבָּקָה אֶת
כִּרְמֵל וְאָמְרָה לָהּ: "אַל תִּבְכִּי, כִּרְמֵל, אֵת יְלָדָה מִקְסִימָה.
הִכָּאֵב יַעֲבֹר בְּקֶרֶב."

אִמָּא שֶׁל נְעָה יֵשְׁבָה עִם כִּרְמֵל עַל הַסַּפְסָל, וְהַחֲבֵרוֹת יֵשְׁבוּ
וּפְטֹפְטוּ יַחַד. כְּאֲשֶׁר הִכָּאֵב עָבַר, הַחֲבֵרוֹת חִזְרוּ לְשַׁחֵק.
כִּרְמֵל הוֹדֵתָה לְאִמָּא שֶׁל נְעָה וְכִבְּדָה אֶת כָּלֶם בְּמִמְתָּקִים
שֶׁהָיוּ לָהּ בְּכִיס.